

חֵרֵב הַתְּקִשׁוּרָה

בשביל מכתבים גדולים וחשובים, לִּי מרגלים גדולים!
פֶּרֶס: אהה, כן, רעיון טוב. מה עוד?
שׂוּיָךְ גִּבְר: זה טוב לכל הבעיות. למשל, מהי הבעייה הכי גדולה של משרד-התקשורת עכשיו?
פֶּרֶס: נו, השביתות, כמובן. יש הפֶּר קרות. כל הדוורים והטכנאים שובתים.
גִּבְר: זהו זה. דרושות שיטות חד־ שות. מעמידים את הדוורים השובתים בשורה, סופרים, כל אדם עשירי מ־ ציאים מהשורה וטראה. הראש למטה. אחרי זה לא יהיו עוד שביתות. בחיאת דינק.
פֶּרֶס: רעיון גאוני. ננסה את זה בהודמנות. ובכן, רבותי, בשם כל עוב־ די אני מברך את סגן-השר החדש, שבמחשבתו המקורית ובטכנולוגיה ה־ חדשה שהוא מביא עימו, פותח לנו פתח להידוש, למודרניזציה. לאוטומציה ולקיברניטיקה. מול טוב!

איתן

לישכת שר-התקשורת. טכס חגיגי לִי רגל מינוי השייך גִּבְר אל-מועדי כסגן שר-התקשורת.
שׂוּיָךְ גִּבְר (מוסר לשר שמעון פרס חרב דרוזית מהודרת): ...וזהו, יעני, הי מכשיר החדש שבו אני רוצה, יעני, לפתור את בעיות התקשורת בישראל.
פֶּרֶס (חופתע): הממ, כן, בוודאי. תור־ דה רבה. מרסי. זאת אומרת, שוקראן. אבל, הממ, איזו בעייה בדיוק אתה מתכוון לפתור בעזרת מכשיר טכנולוגי מעולה זה?
שׂוּיָךְ גִּבְר: למשל, כשאדם לא משלם חשבון הטלפון. שולחים לו או־ הרה אחת, שולחים לו עוד אוהרה. לא משלם. אז ככה (שולף את החרב, חותך משהו דמיוני) מכה אחת. והקו מנותק.
פֶּרֶס: מצויין, יא שייך. המצאה מצויינת. בדיוק מה שהיה דרוש. מה עוד?
שׂוּיָךְ גִּבְר: אנשים מקבלים מיכתבים, מרגלים, אויבי המדינה. אז צריכים לפתוח את המכתבים שלהם. נכון? אז יש חרב.
פֶּרֶס: חרב כזו גדולה בשביל מכ־ תבים?
גִּבְר (מחייך בתרועת-נצחון): רק

העולם הביא

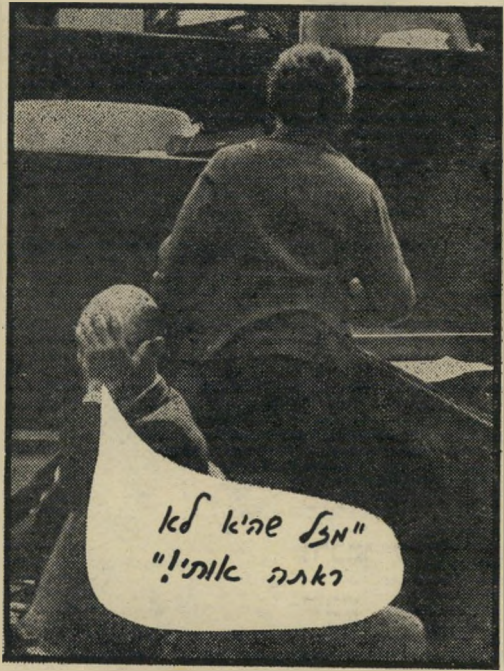
בעריבת
חיים
 בנאי

הקטע הכי חשוב ב"העולם הביא"

מי שרוצה להשתתף איתי במשכורת, מוזמן לשלוח אלי חומר מצחיק. כל שבוע אוותר על 10 ל"י (נטו) מהמשכורת שלי, עבור הקטע שהכי ימצא חן בעיני. אני אמרם גם קטעים שלא ימצאו הכי חן בעיני — אבל תמורתם לא אשלם.

באלונים

גולדה ודיין במליאת הכנסת

משפחה שכזאת

קראתי השבוע בשבועון המסויים כי אני שייך למשפחה שעורכת אורגיוט-סמים לאלילים (הבעל, עשתורת, דגון?). אז זה מזכיר לי סיפור על סמים: שני ערבים יושבים במאורת סמים בקהיר. פונה האחד לחברו, ואומר: "עבדאללה, שמעת? מוחמד מת."
 עבדאללה לא עונה לו. כעבור חצי שעה פונה הראשון שוב: "עבדאללה, שמעת? מוחמד מת."
 "מה, פעמיים?" משיב לו עבדאללה.

מכוניות השרים

אני לא מבין מה רוצה הטלוויזיה מהמכוניות של השרים.
 אז מה אם מכוניות השרים חנו במקומות אסורים? מה אתם רוצים, הרי כל המקומות שמותר לחנות בהם, תפוסים על-ידי פיאטים, סימקות ושאר מכוניות של העם היושב בציון.
 איך זה יראה אם מכוניות-שרד של שר בממשלת פועלים תחנה ליד פיאט של קפיטליסט?

כחול ולבן

נשמע מפי הברדן אבי בהט: "למה היהודים ברוסיה שרים כל הזמן כחול ולבן?"
 "מפני שהם דורשים וולוו כחול עם מיספר לבן."

מרוסיה באהבה

אזרח רוסי קיבל אשרה לעלות ל־ ישראל, בתנאי שיהלל את ברית-המוע־ צות לפני צאתו. כשהגיע אותו אזרח לנמל-התעופה במוסקבה, נשאל: "איך החיים ב־ רוסיה?"
 "יוצאים מן הכלל. הנה, אני עבדתי כמנהל עבודה והרווחתי מצויין. 300 רובל לחודש."
 "מה אפשר לקנות ב־300 רובל?"
 "אפשר לקנות טרקטור."
 "נו, קניתי?"
 "לא, חסכתי משכורת של חודשיים, וקניתי חולצה!"

הכמה: לדעת מה צריך לעשות בעתיד.
 גִּבְר: לדעת איך לע־ שות זאת.
 דֶּעֶת: לא לעשות זאת.

טובים השניים

מן האחד

שמיל בא לביקור בעיר. בדיונונגו הוא פוגש חבר מהזמנים החס. "שמע, אני לבד בעיר ומשעמם לי," מספר שמיל לחברו, "אולי אתה מכיר מישהי בשבילי?"
 "איזו שאלה? אני מכיר את ה־ חתיכה בעיר," משיב החבר, "טכסית, משהו לא נורמלי, ארוכת רגליים, בלונדית, עיניים כחולות, חזה פני טסטי, שפתיים... חכה, אני בא איתך."

איך להיפטר

מהאשה?

שיכור יושב כבר ועושה חשבונות על פיסת נייר.

המלצר מתמלא סקרנות, ושואל אותו למעשי.
 משיב השיכור: "אשתי עושה דייסה, והיא אמרה שהיא מורידה שני קילו בשבוע. אז לפי החישובים שלי, אני אפטר ממנה תוך 18 חודשים."

צברינו חמודים

ועוקצנים

"אמא, איך באתי לעולם?"
 "החטידה הביאה אותך."
 "אז זה נכון מה שהשכנים אומרים, שאבא אימפוטנט?"

זכר ונקבה

איך קוראים לנקבה של חאריה?
 — לביאה.
 איך קוראים לנקבה של הנמר?
 — נמרה.
 ואיך קוראים לנקבה של הפנתר?
 — פרכה.

דריאן